

Kádár János elvtárs válasza

van velük, arra, hogy a mi po-dhatatlan, igaz-

Égésen gyen

zektarianizmust, emberi butaság, felöltlenség — és arcolunk kell.

a legfonto-tunk minden rt vonalának, tának megfe-a párt szelle-nek megfele-dolgozóik.

gfőbb a vezetés

tehát, hogy a

ja egy-égesen

alat vigyen. És

adni. Ha vala-

politikáival,

annak egészé-

aszerint. Ha

or mondja meg,

élgessünk — az-

nk egy pontot

lyzatba: a párt

erkölcsi elma-

oga van saját

a pártból. De

hogy egyet

ájával, az ne

i tetsző pon-

e mellőzze a

teles követni

maga teljes-

n.

és

olgozók

Dezső elvtárs-

akik szöveget

mondás van

szének aktivi-

lendülete és

ött. Ezt az el-

jük számolni,

hogy meg-

át, a trehány-

ük a dolgozók

úgy, hogy

bürokráciát,

magasabbra

st. Gondolja-

yen nagy tö-

meg a kong-

alista munka-

ven gyönyörű

emberi helyt-

d pártvona-

kell, ame-

tudatos dol-

z, lelkesen

den vezető

id feladatát,

sszusi ver-

vó száz-

a párt szá-

— akkor

erettel te-

jövőbe.

(Nagy tps.)

rs ezután a

s és egészsé-

ngsúlyozta —

pártélet és a

talmát a párt

gazdasági és

képezik. Ez

törekednünk,

g inkább így

irtszervezetek

övében még

ojon a gazda-

munka. Ha

át a párt-

oktatás is, a

gdíjfizetés is

gdíjfizetéssel

(Folytatás a 4. oldalról) Években évi 700—750 millió fo-rintnyi összeg bekerült az állami forgóeszközök közé. Mióta ez nincs, egy teljes hónapot nyer-tünk az igazi pártmunkára. (De-rülttség.) Lehet, hogy egy kicsit ezért is megy most jobban a munka. Az a 700—750 millió fo-rint is előkerül valahogy! Az egyik ember totózik, a másik lot-ózik, a harmadik csak egyszerűen beteszi pénzét a takarékbba.

Általában rend van az ország-ban, s ha a rendszer erős, ha a pénz stabil, ha az emberek normálisan élnek, akkor nem kell külön vitázni velük az-ért, amit ők önszántukból, jó-kedvűen ötszörösen, hatszoro-san is túteljesítenek.

(Nagy tps.) Ami a belső pártélet kérdéseit illeti, elmondhatjuk, hogy a párt általában véve egészséges, erős és betölti történelmi feladatát. A mi gondolkodásunkban már mély-gökeret vert az a tudat, hogy a párt nem valami öncélú valami. A pártot mi felfoghatjuk eszkö-znek is, fegyvernek is.

Pártunk büszkesége, hogy eszköz és fegyver a munkás-osztály, a nép kezében törté-nelmi céljaink kiharcolásá-ért.

(Hosszantartó, nagy tps.) Pártunk be is tölti ezt a feladatot: a munkásosztály akaratából, a munkásosztály harci céljainak megfelelően kormányozza az or-szágot! De nem uralkodik, hanem szolgálja a népet!

A kommunistákról alkotott ve-lemény gyakran változott az el-múlt négy évtized alatt. Mind-nyájan emlékszünk még arra, hogy Horthy idején még ellensé-geink is tisztelték a kommunis-tákat, mert állhatatosak voltak, és önfeláldozóan küzdöttek a népért.

A kommunistáknak nem kell semmi másnak lenniük, mint a többi ember, nem kell kü-lönlegesnek lenniük, — csak embernek, a szó igazi érte-lmében.

(Hosszantartó, nagy tps.) Miért kell erről beszélni? Azt hiszem, nem hihetünk annak az ember-nek, aki azt állítja magáról, azért lett kommunista, hogy szenved-nessen a népért. Nem hiszem, hogy normális emberi ésszel és érzéssel bárki ráadná a fejét va-lamire csak azért, hogy szenved-nessen. A kommunisták embe-rek. Meggyőződésem, hogy az írónak és költőknek van valami igazuk, amikor azt mondják: minden ember a boldogság kép-madarát őrzi. Úgy gondolom, ne-künk sem kell szégyellnünk azt, hogy a kommunisták egész embe-rek, még ebben az értelemben is: a saját boldogságukat kereső em-be-rek. Mégis van egy nagyon lé-nyeges különbség, a kommunis-ták és az individuálisan gon-dolkodó vagy önző emberek kö-zött. Tudniillik, hogy

a kommunista csak úgy tud boldog lenni, ha minden dol-gozó emberrel együtt lesz bol-dog.

(Nagy tps.) Ez az óriási külön-b-ség a kommunisták és az indivi-duálisan gondolkodó emberek kö-zött.

Ha kialakul egy olyan közvé-lemény, és állítom hogy a 3 éves terv után immár igenis van ilyen közvélemény, hogy a kommunisztában olyan embe-ri létnek, aki gondolkodik és fáradozik a köz ügyéért: és ha ezt mirőlünk nem kom-munisták mondják, az a leg-nagyobb dicséret számunkra.

Ezután népi rendszerünk né-hány sajátosságáról beszélt Ká-dár elvtárs. Hovatovább 15 esz-tendő lesz a népi hatalom. Ez idő alatt olyan változásokat vit-tünk keresztül, olyan eredménye-ket értünk el, hogy például a mai fiatalok el sem tudják már kép-zelni, milyen is volt a régi világ-ban a munkásgyerek, vagy a fa-lusi szegényember gyerekének helyzete. Azelőtt a munkás- és szegényparaszt gyerekek meztőláb

jártak, télen reszkettek a hideg-től, és bizony nagyon sokszor anyjuk azzal küldte este aludni: „fiam, a kenyér már alszik.” Biz-ony éhesen és sírdogálva szende-rültek álomba azok a gyerekek. Nem egy ilyen volt, hanem tíz-ezer, százezer gyermek élt így ak-or Magyarországon. És most hogy élnek nálunk a gyerekek? Van ebben az országban olyan gyerek, akinek az édesanyja azt kell, hogy mondja: „Fiam, a ke-nyér már alszik?” Ilyen nincs a mi országunkban!

Elvtársak, ha pártunk negy-venéves harcának és népi ha-talmunk 15 évének csak ez az egy eredménye lenne, már el-mondhatjuk: érdemes volt harcolni és minden áldozatot meghozni ezért.

(Hosszantartó nagy tps.) És itt van a mi új fiatalságunk. Azok a fiatalok, akik nagyszerű-en dolgoznak a természetben, akik helytállnak, amikor önkéntes tár-sadalmi munkáról van szó. Már szinte keresnünk kell a mocsara-kat, mert lassan mind kiszárad a fiatalok jó munkája nyomán. Fiataljaink egyre jobban képezik magukat, egyre tágul az érdeklő-dési körük, egyre képzetebbek, műveltebbek. Erre az ifjúságra ne építhetnénk?

Büszkeségünk ez, vívmány-nak tarjuk, hogy ilyen az if-júságunk. Ez maga megérte a párt négyévtizedes harcát.

A nők is felszabadultak a Ma-gyar Népköztársaságban, rendsze-rünk másik nagy vívmánya ez. (Nagy tps.) Központi Bizottsá-gunk azt mondja: most az a dön-tő, az a feladat, hogy a törvény-ben biztosított egyenjogúságnak teljesen érvényt szerezzünk az élet minden területén. Másképpen élnek most a nők, mint a régi vilá-gban. Egyszer egy május else-jén összetállkoztunk a kender-és jutagári nőkkel. Elmondtam nekik, hogy 1931-ben a gyár előtt tartottam egy illegális gyűlést. Sok dolgozó nő jött el arra. A május elsejei találkozásnál el-mondtam a kender-jutagári asz-szonyoknak: kedves elvtársnők, emlékszem még magukra, egyi-kük-másikuk arcára is. Aki akkor 30 éves volt, 50 évesnek látszott, és aki most 50 éves, olyan, mint-ha 30 éves volna. (Derülttség és taps.) Bizony a 30 éves munkás-asszony annak idején öregasszony volt a szó igaz értelmében. Nem-csak azért, mert fekete kendőben járt, hanem mert testileg-lelkileg összetört, megnyomorodott ember volt.

Most nézzenek körül a mi országunkban: felszabadultak, emberekké váltak a nők! Ha pártunk négyévtizedes harcá-nak, egész demokráciánk 15 esztendejének más vívmánya nem lenne, akkor is elmond-hatnánk: érdemes volt fárado-znunk, érdemes volt küzde-nünk.

— Dobi István elvtárs mondta, hogy a magyar kérdést nem az ENSZ-ben döntik el, hanem a ma-gyar nép dönti el. (Nagy tps.) Valóban, mondjuk 30 évvel ezelőtt mennyi szava volt a gyárban a munkásnak, vagy a faluban az egyszerű parasztembernek.

Most a munkások, parasztlak, mérnökök, technikusok, taná-rok, pedagógusok itt ülnek ebben a teremben, ott vannak a parlamentben és minde-nütt, ahol eldöntik a kérdé-seket. Ők mondják meg, mi történjék ebben az országban! (Hosszantartó tps.) Ez a mi társadalmi rendszerünk, ez a mi vívmányunk. Ha mást nem értünk volna el, ez is megérte a harcot.

— Ami a jövő munkáját illeti, vigyáznunk kell pártunk elvi alapjainak tisztaságára, a kom-munista helyállásra, mert amíg ez megvan, semmiféle nehézségtől nem kell félni. Nagyok a felada-tok, de nagyok az erők is, ame-lyek rendelkezésünkre állnak. Népünk ismeri pártunk politikai

fő vonalát, egyetért azzal, helye-sli azt. Mi együtt harcolunk, együtt vagyunk a tömegekkel. Együtt harcolunk szovjet testvé-reinkkel, a nemzetközi munkás-osztállyal.

S a magyar vonatkozású kér-déseket a jövőben sem az ENSZ-ben, hanem itt Magyar-országban — a pártkongresszsu-son, az országgyűlésben, a Központi Bizottságban — a magyar dolgozó nép képviselői, dolgozó népünk fogja el-dönteni.

(Hosszantartó tps.) Kádár elvtárs ezután a párt-kongresszus külföldi visszhang-járól beszélt.

Most arra van szükség, hogy tovább fokozzuk azt a lendületet, amely széles hullámokat vert a

tömegben, szocialista építőmun-kánk meggyorsításáért. Hajtsuk végre terveinket, dolgozzuk ki új ötéves tervünket, és teremtjük meg annak jó alapjait. Ez a fel-adat. Tervezzük az eddiginél is nagyobb lelkiismeretességgel, dol-gozzunk az eddiginél is nagyobb odaadással, és a továbbiakban is őrizzük meg azt a közszellemet, amely ma a pártban és e hazá-ban kialakult. (Lelkes, hosszan-tartó, nagy tps. Mindenki feláll.) Az elnöklő Lombos Ferenc sza-vazásra szólította fel a kongressz-uszt.

Ennek eredményeképpen a kongresszus „A Magyar Szoc-ialista Munkáspárt Központi Bizottságának irányelvei a párt VII. kongresszusára” és „A Központi Bizottság irány-

elvi gazdasági feladatunkról és a második ötéves terv elő-készítésére” című dokumentu-mokat, Kádár János és Fock Jenő elvtársak által megtar-tott beszámolókat, az első és a második napirendi ponthoz készült határozati javaslatot, továbbá Kádár János össze-foglalóját egyhangúlag elfo-gadta.

Nagy taps követte a kongresszus elhatározását.

Ezután a kongresszus áttért a harmadik napirendi pont: „A párt szervezeti szabályzatának módosítá-sa” tárgyalására. A napirendi pont előadója Marosán György, az MSZMP Politikai Bizottságá-nak tagja, a Központi Bizottság titkára.

Marosán György elvtárs előadói beszéde

Tisztelt kongresszus, kedves elvtársak!

Pártunk három alappillére: a marxista-leninista ideológia, a tömegek érdekét, előrehaladását szolgáló politika, valamint a szer-vezettség, amely feltételezi a megbonthatatlan egységet — kezdte beszédét, majd hangsú-lyozta, hogy a forradalom győze-lmének és előrehaladásának a legfőbb fegyvere a jól szervezett marxista-leninista párt.

Marosán György elvtárs emlé-keztetett arra, hogy az 1957. évi országos pártkonferencia módosította a szervezeti szabályzat kü-lönböző pontjait, s felsorolta az elvi jelentőségű módosításokat. Az országos párttervezetelen elfogadott szervezeti szabályzat — mondotta — két év tapasztala-tait figyelembe véve helyesnek bizonyult, javasoljuk a kongressz-usznak, hogy erősítse meg az országos párttervezetelen elfoga-dott módosításokat.

Pártunk alaptörvénye, vezetési irányelve, módszere és gyakorla-ta a demokratikus centralizmus, amely most teljes mértékben ér-vényesül pártéletünkben, állami életünkben. A régi vezetés meg-értette a demokratikus centra-lizmus elvét. Gyengítette a ve-zetést, korlátozta a pártélet kibon-takozását, lazította a párt és a tömegek kapcsolatát.

Pártunk — kétfrontos harcot folytatva — fejlesztette a pár-ton belüli demokratizmust és megszilárdította a központi vezetést.

A tapasztalatok azt bizonyítják, helyesen jártunk el. Megszilár-dult a pártban, az egész állami életünkben a központosítás, ugyanakkor tovább erősödtek, mélyültek a demokratikus voná-sok.

A jövőben a demokratikus centra-lizmus mindkét oldalát párhuzamosan kell fejleszteni. A szem-élyi kultusz elsorvasztotta a de-mokratizmust, elszűrkézte a pártéletet. Ma nyugodtan elmond-hatjuk: a demokratizmus tiszta levegője hatja át a pártéletünket. Pártunkban helyreállítottuk a kollektív vezetést, a választott pártszervek irányító, vezető sze-repét.

A kollektív vezetés megköv-eleti, hogy az így hozott hatá-rozatokat az alsóbb szervek és az egész párttagság egysé-gesen, ingadozás nélkül hajt-sa végre.

Több gondot kell fordítani a vezetés színvonalának emelésére is — folytatta Marosán György. — A vezetőségválasztás eredm-nye jó képet mutat. A kommu-nistáknak az ideológiai, politikai felkészültségük mellett most na-gyobb gondot kell fordítaniuk a gazdasági élet ismeretére, kultu-ráltságuk emelésére.

At kell vinnünk a köztudat-ba, hogy a pártnak művelt pártmunkásokra van szüksé-g, hiszen területi, gazdasági, valamint ideológiai, kulturá-lis, tudományos kérdéseinek ismerete nélkül ma már nem dolgozhatnak.

Fokozni kell a bírálat és az önbí-

rálat szellemét, mert a bírálat és az önbírálat egyik lényeges fey-vere a pártnak.

A munkásosztály pártja csak a tömegek aktív támogatásával tud-ja építeni a szocializmust. A tö-megek támogatását csak akkor tarthatjuk meg, ha a dolgozók helyeslik pártunk politikáját, annak végrehajtásában felismerik a maguk érdekeit, ha beleszólhat-nak az állam ügyeibe, egyezőval érzik a demokrácia lépkörét. En-nek pedig mindenképp magából a pártból kell kisugároznia.

A tömegek vezetésének fő formája tehát a politikai fel-világosítás, a meggyőzés le-gyen.

Nekünk kommunistáknak hin-nünk és bízunk kell a munká-sok és dolgozók alkotóerejében, emberi becsületességében, a rendszer iránti ösztinteségében. Politikánk immár 3 esztendő-s gyakorlata megmutatta, hogy a tömegek iránti bizalom megho-za a maga gyümölcsét.

Mi ennek az alapja? A párt szellemi, politikai és szervezeti egysége, a jobb- és baloldali tor-zulások elleni harcban született meg. Ez az élő elvi egység te-mertette meg a párt cselekvés-beli egységét is.

Ma meg lehet állapítani, hogy pártunk Központi Bi-zottsága rendkívül nagy te-kintéllyel bír, nemcsak a pár-tban, hanem a pártönkívüliek széles tömegében is.

Ezután a tömegszervezetekről beszélt Marosán György. Az el-múlt három évben megerősödtek, fejlődtek, szélesedett befolyásuk. Tömegszervezeteink jelentős feladatok megoldására képesek s a szocializmus alapjai lerakásá-nak időszakában tovább nő jelen-tőségük. Elítélendő tehát az a nézet, amely a tömegszervezetek-ben dolgozó kommunisták mun-káját nem tartja egyenrangú pártmunkának.

A tömegszervezetekben vég-zett munka a pártmunka szerves része, más pártmun-kával egyenértékű.

Elképzelhető-e például a szocia-lizmus építése 2 millió szervezett dolgozó súlya, jelentősége, hatá-sa nélkül? Nem! A szakszerve-tekre úgy kell tekintenie minden kommunistának és minden párt-szervezetnek, hogy az a mi osz-tály-szervezetünk.

Másik nagy tömegszervezetünk a KISZ, a párt ifjúsági szerve-zete. A párt utánpótlásának fontos bázisa. Amikor az ifjúságot helyes világnézetre neveljük, nem-csak a márt építjük, hanem a jö-vőt is alakítjuk.

380 000 kiszista hatalmas erő és a pártszervezeteknek élni kell tudni ezzel az erővel.

Nem lebecsülendő a fiataljaink végzetes önkéntes munka, sem az ifjúsági brigádok eredményei, de még nem használjuk ki eléggé azokat a nagy lehetőségeket, melyek a KISZ-ben rejlenek. És ez olyan hiba, amely még a későbbi években is gondokat okozhat.

A vezetőségválasztó taggyűlé-seken és a pártbizottsági tagok vá-

lasztásánál sikerült javítani a nők arányán, de pártunk életé-ben még ma is sok helyen lebec-sülünk a nők között végzendő munkát és magát az egész nő-mozgalmat. Ez annál helytele-nebb, mert ma már 2800 közsé-gben van nőtanács, és a nőmo-galom elősegíti, hogy a nők széles rétegeihez eljusson a párt, a kor-mány szava, tanácsa, irányítása és útmutatása.

A párt előtt álló feladatok meg-valósításának igen fontos feltétele az is, hogy

valamennyi párttag minden-napi munkájában állandóan erősítse a tömegekhez fűződő kapcsolatát.

Küzdjön a dolgozók jogos igényei-nek kielégítéséért, világosítsa fel a dolgozókat a párt politikájáról és határozatairól, de lépjen fel minden ellenséges nézettel és szoc-ialias demagógiával szemben. Úgy dolgozzon, úgy éljen, hogy a pár-tonkívülieknek mindig legyen bá-torságuk bizalommal, bármilyen problémával, bármilyen sérelem-mel — vélt vagy igaz sérelemmel — bizalommal fordulni a pár-ttagokhoz.

Marosán György ezután a termelőszövetkezeti pártépítésről be-szélt. A megyei és a járási párt-szervezetek a termelőszövetkeze-tek megszilárdításáért folyó harc-ban nagy gondot fordítottak a szövetkezetekben a pártépítés feladataira. Ezt igazolják a számok is: az elmúlt tíz hónap alatt mint-egy 1500 új pártszervezet alakult, és a termelőszövetkezetekben dol-gozó párttagok száma közel 25 000 fővel növekedett.

Az új termelőszövetkezetek többségében azonban a párt-szervezeteket tovább kell erő-síteni, mert még kevés ta-pasztalattal rendelkeznek, nem mindig találják meg a politikai munka leghelyesebb módszereit.

El kell érni, hogy a tsz pártser-vezetek pártönkívüli aktívakkal is rendelkezzenek.

Marosán György beszéde végén a Központi Bizottságnak a szer-vezeti szabályzatra vonatkozó néhány olyan módosító javaslatát terjesztette elő, amelyet a párt-élet további javítása kíván meg. Nyomatékosan felhívta a párt-tagság és a pártfunkcionáriusok figyelmét a tanulásra, művelő-désre.

Minél erősebb, fejlettebb, műveltebb párttagságunk, an-nál egységesebb, erősebb, harccképebb a párt

és annál biztosabb kézzel vezeti a széles dolgozó tömegeket előre a kommunizmus dicsőséges útján — fejezte be beszédét. (Nagy tps.) Ezt követően több hozzászólás és üdvözlés hangzott el, majd Fodor Gyula elvtárs előterjesztette a Központi Revizió Bizottság beszámolóját, Harmati Sándor elvtárs pedig ismertette a Fel-lebviteli Bizottság jelentését. A délutáni ülés a testvérpártok üdvözlésével ért véget.

Ezzel a kongresszus pénteki ülése véget ért. A tanácskozási szombaton folytatják. (MTI)